

«Όταν το ράσο έγινε σημαία...»: Ο κλήρος στον Αγώνα της ΕΟΚΑ.
Οι περιπτώσεις του Αρχιμανδρίτη Διονυσίου Κυκκώτη και του π. Γεωργίου
Ιωάννου, από τη Σωτήρα Αμμοχώστου

Είναι γεγονός αδιαμφισβήτητο ότι ο Αγώνας της ΕΟΚΑ βρήκε πλατιά απήχηση στις μάζες του απλού λαού, έχοντας καταλάβει όλα τα στρώματα της κυπριακής κοινωνίας. Σημαίνοντα ρόλο στην οργάνωση αλλά και στην εξέλιξη του Αγώνα είχε η Εθναρχούσα, τότε, Εκκλησία. Στα αρχεία και στις μαρτυρίες συναντούμε επίσης πλήθος κληρικών που συμμετείχαν ενεργά στον Αγώνα, από διάφορες θέσεις, είτε ως μέλη της Οργάνωσης, είτε και υποστηρίζοντας της δράση της.

Στην παρούσα εισήγηση θα καταπιαστούμε με 2 προσωπικότητες κληρικών που έδρασαν κατά τη διάρκεια του Αγώνα. Ο μεν αρχιμανδρίτης Διονύσιος Κυκκώτης, από τις τάξεις του αγάμου κλήρου, μέλος της Κυκκώτικης αδελφότητας, με λαμπρές σπουδές στην Ελλάδα και στις ΗΠΑ, με πλούσια δράση και εθνική προσφορά στις τάξεις της ΕΟΚΑ, συνελήφθη και κρατήθηκε για 2 και πλέον χρόνια στα κρατητήρια. Ενώ αργότερα διετετέλεσε για δύο χρονικά διαστήματα Διευθυντής της Ιερατικής Σχολής «Απόστολος Βαρνάβας», ενώ για μια τετραετία (1979-1983) διετετέλεσε Ηγούμενος της παλαιφάτου και γεραράς Μονής Κύκκου. Ο δε π. Γεώργιος Ιωάννου, προέρχεται από τις τάξεις του εγγάμου κλήρου, με εγκύκλια γράμματα μέχρι την Στ' Δημοτικού, αλλά με πλούσια παιδεία, θύραθεν και εκκλησιαστική, συμμετείχε και αυτός ενεργά στον Αγώνα, έχοντας ορκιστεί από τον αρχιμ. Κωνσταντίνο Λευκωσιάτη, έχοντας οργανώσει την τοπική ομάδα αγωνιστών της Σωτήρας, συνελήφθη και αυτός και παρέμεινε φυλακισμένος μέχρι το τέλος του Αγώνα, έχοντας υποστεί πολλά και φρικτά βασανιστήρια.

Η προσπάθεια μας να παρουσιάσουμε αυτές τις μορφές μέσα από υλικό που έχουμε συλλέξει στην πορεία του χρόνου, από προσωπικές μαρτυρίες και αρχειακή έρευνα, έχει ως στόχο να προβάλει εναργώς, ως ιδανικά παραδείγματα φιλοπατρίας, αυτοθυσίας, ποιμαντικής μέριμνας, αλλά και υψηλού πνευματικού επιπέδου.